

Rojówka

Rojówka

Rojówka wynurza się z kotliny otoczonej od północy stokami góry Jodłowiec (350 m n.p.m.), by następnie wspinać się coraz wyżej pasmem pół uprawnych i zabudowań gospodarczych, a w końcu łagodnie opaść w kierunku zalesionego szczytu Chełm (793 m n.p.m.). Z Rojówki rozpościerają się malownicze widoki na okoliczne wzgórza i Jezioro Rożnowskie.

Przez Rojówkę prowadzą dwa szlaki turystyczne: [niebieski](#) – z Rożnowa przez Ostra Górę, Tabaszową, Znamirówice, Just i Rojówkę na najwyższy Pasma Łososińskiego – Jaworz (921 m n.p.m.); oraz [żółty](#) - z Marcinkowic przez Białowodzką Górę, Zawadkę do Rojówki. Szlaki łączą się ze sobą przy szkole w Rojówce.

Podczas wędrowki przez miejscowość oprócz pięknych widoków towarzyszyć nam będą m.in. przydrożne kapliczki. Jedna z nich, z 1905 r., stoi na wzniesieniu przy drodze prowadzącej z Rojówki do Skrzętli. Jej fundatorem był prawdopodobnie Adam Pawłowski. Ok. 300 m niżej stoi kolejna kapliczka. Powstała w tym samym roku z inicjatywy Katarzyny i Mikołaja Kalarusów. Wewnątrz znajduje się obraz Matki Boskiej Bolesnej, przyniesiony przez ks. prałata Dadała z Łososiny Dolnej. W latach 50. ubiegłego stulecia Józef i Józefa Prusakowie ufundowali kapliczkę znajdującą się na początku wsi. Zaprojektował ją Gustaw Połomski- instruktor lotów szybowcowych.

Rojówka wraz z pobliską Skrzętlą tworzą sołectwo Skrzętla-Rojówka.

Historia

Nazwa miejscowości pochodzi prawdopodobnie od rojenia się pszczół lub też od właściciela Roja lub Rójka. Jej powstanie przyjmuje się na lata 1320-1400.

W wykazie wsi Sądeckizny z 1629 r. oraz na mapie z roku 1643 Rojówka zaznaczona jest jako własność szlachecka. W XVII w. ważną rolę odgrywali w tych stronach feudałowie ziemscy Kempieńscy, herbu Niesobia. Jan Kempieński był właścicielem Rojówki, Skrzętli i części Białejwody w pobliżu zakola Dunajca koło Kurowa.

Od XVI w. przez pewien okres czasu wieś tworzyła jedną całość ze Skrzętlą, o czym świadczą zapisy: „...Skrzętla cum Roiowka 1538”, „Skrzętla i Roiowka 1581”. W późniejszych latach miejscowości te były oddzielone: „Roiowka 1629r.” W zapiskach z 1886 r. odczytujemy już nazwę miejscowości w obecnym brzmieniu: Rojówka.

Materiały źródłowe z 1629r. potwierdzają, iż mieszkańcy Rojówki jak i całej Sądeckizny byli ludnością

poddańczo-pańszczyźnianą „zobowiązaną do świadczeń i robocizny na rzecz pana wsi i jego folwarku...”.

Materiał zaczerpnięty z pracy uczniów Szkoły Podstawowej w Rojówce.

Warto wiedzieć:

Z Rojówką związana jest rodzina Józefowskich, która w latach powojennych utworzyła kapelę ludową. Tworzyli ją nieżyjący już dzisiaj Jan (ojciec) oraz synowie Rudolf i Józef. Kapela cieszyła się dużą popularnością i wkrótce weszła w skład Zespołu Pieśni i Tańca „Lachy Sądeckie”.

Jan Józefowski brał czynny udział w życiu wsi, był kierownikiem Koła Młodzieżowego, organizował zabawy dochodowe, festyny i przedstawienia, z których fundusze były przeznaczane na budowę świetlicy dla młodzieży przy miejscowej szkole.

Ożywione kontakty rodziny z kręgami muzycznymi sprawiły, że Rojówkę zaczęli odwiedzać liczące się w świecie sztuki, kultury i nauki osobistości. Przykładem może być rodzina Stempowskich, którzy byli znajomymi właściciela dworu szlacheckiego w Rojówce i często gościli u miejscowych rodzin - Kalarusów, Józefowskich czy Kuźmów. Leszek Stempowski, który ukończył Wyższą Szkołę Teatralną we Lwowie i był znanym wówczas aktorem, często spędzał w Rojówce wakacje.

Najczęściej Rojówka odwiedzana była przez turystów z Krakowa i Śląska. Pod koniec lat 90. ubiegłego stulecia miejscowość odkryto jako atrakcyjny teren pod zabudowę domów letniskowych i mieszkalnych.

Materiał zaczerpnięty z pracy uczniów Szkoły Podstawowej w Rojówce.

<? //Treść podstrony ?>